

Landbruks- og matdepartementet

Klima- og miljødepartementet

Uttalelse innspillsmøte 2.12.2022

Regler om ettersøk;

Jegernes Interesseorganisasjon (JI) mener det ikke er behov for særskilt bestemmelse i Viltloven om ettersøk. Bestemmelser med krav om ettersøksekvipasje og gjennomføring av ettersøk mener vi best ivaretas i forskrift om utførelse av jakt. Gjeldene ordlyd i § 26 punkt 3 er godt nok.

Regler om bestandsregulering for høstbart vilt;

Hjorteviltforskriften gir grunneier(e) et betydelig ansvar i forvaltning av kløvviltet. Gjeldene lov om vilt gir grunneier enerett til jakt på egen grunn. Når en eiendom ikke blir jaktet på eller ikke er tilgjengelig for jakt mener JI at grunneier(e) forsømmer sitt ansvar nedfelt i hjorteviltforskriften om forvaltning hjorteviltet. Årsaken(e) til at parsellen(e) ikke tillates jaktet på kan være ulik(e), vanskelige eierforhold med mange deleiere, en formening om at jakt er en uønsket aktivitet eller en nedarvet motvilje i et bygdedyr. Et jaktfelt kan med gjeldene regler søke om å få ikke jaktutnyttede parseller medregnet i arealberegning for kvotetildeling. JI foreslår at jaktlag også må få anledning til å søke kommunen om å få benytte parseller til jakt der grunneier(e) ikke jakter eller gjør parsellen tilgjengelig for jakt. Det må også komme regler om betaling for bruk av arealet. Der grunneier(e) ikke tillater jakt har grunneier(e) heller ingen inntekt av ubenyttet jaktutleie. JI foreslår at i de tilfeller kommunen tillater bruk av annen grunn, tilfaller inntekten viltfondet. JI mener en slik endring kan være med på å oppnå avskyting i henhold til bestandsplan.

JI foreslår at det inntas regler i ny lov som gir viltforvaltningen i kommunene anledning til å ta ut produksjonsdyr uavhengig av grunneierretten når bestandsnivået over tid har ligget for høyt. En regel noe tilsvarende som gjelder for uttak av skadegjørende rovdyr. Kriteriene for kommunen til å gripe inn må tydeliggjøres. Men forhold som lav avskyting over tid, beiteskader og økt påkjørsel av bil og tog er faktorer som må komme i betraktning. Det bør også utarbeides retningslinjer for hva som er akseptabelt nivå for påkjørsler av hjortevilt. For å ivareta årvisse svingninger må et gjennomsnitt over en periode legges til grunn.

Bestandsregulering handler også om utstrekning av jakttid. JI har tidligere foreslått at § 10 i viltloven oppheves. Det mener vi fortsatt.

Regler for jaktvåpen og utstyr;

Jl har tidligere kommet med forslag om endring i ordlyden § 20. Forslaget var;

§20 Lovteksten i første avsnitt bør endres til "Til felling av vilt under jakt kan bare våpen som avliver viltet på en human måte ved sjokkvirkning eller utblødning ved treff i vitale organer nyttes." Dette på bakgrunn av at Jl støtter en innføring av buejakt i Norge.

Det er nå tillat med bruk av slug til jakt på villsvin, rådyr og ved ettersøk skadet vilt. Vi mener da magasinkapasiteten ved bruk av hagle må tillates som for rifle. Ordlyden i avsnitt to må tilpasses dagens situasjon.

Benyttelse av drone under jakt er i gjeldene regelverk ikke tillat. Det er vår oppfatning at drone kan være et godt hjelpemiddel i oppsporing av skadet vilt. Vi mener at bruk av drone i forbindelse med ettersøk bør ha hjemmel i utførelsesforskriften

§ 27. Ettersøksplikt, forfølgingsrett og avliving av såret storvilt

Den som under jakt eller forsøk på felling skadeskyter storvilt eller kongeørn, plikter å gjøre det en kan for å avlive dyret snarest mulig.

Termiske sikter og kikkerter er i gjeldene regler ikke forbudt. Dette er hjelpemidler som fortsatt bør være tillat under utførelse av all jakt.

Elektronisk overvåking av fangstbåser bør bli tillat for all fangst, ikke bare ved fangst av jerv.

Jl har tidligere foreslått at merking av fangstredskap tillates med identifisering med jegernummer som alternativ til gjeldene ordlyd om navn og adresse. Jl foreslår at bestemmelsen, avsnittet om merking av fangstredskap tas ut av Forskrift om utøvelse jakt felling og fangst §33 og tas inn i Lov om jakt og fangst av vilt §24.

Jl mener § 23 i viltloven må endres slik at løs på drevet halsende hund likestilles med spisshunder til all jakt der det er åpnet for bruk av hund.

Til avslutning vil vi minne om at Jl har over tid sendt flere forslag til endringer i Lov om jakt og fangst av vilt, tilhørende forskrift og annet lovverk som berører utøvelsen av jakt og fangst. Vi regner med at våre tidligere innsendte forslag blir tatt med i vurdering til ny lov og der forslag ikke blir tatt til følge at det gis en begrunnelse.

For

Jegernes Interesseorganisasjon

Georg de Besche dy
Leder

Tilleggs kommentarer med utdypning av momenter fremlagt i innspillsmøte avholdt 2. desember

Regler om bestandsregulering

Det er vår oppfatning at endringene i konsesjonslovgivning og overtagelse av fast eiendom har hatt negativ påvirkning på tilgang for jaktutøvelse. Tidligere var det arealbegrensning på 5 mål til fradeling med formål bolig- og fritidseiendom. Da eiendommer tidligere ble fradelt og produktiv skogsmark og dyrket areal ble tillagt landbruksenheter i drift er dagens fritidseiendommer opp mot 100 mål. Eiendommen kan også være fordelt på flere teiger.

Mindre eiendommer med utmarksareal blir nå med endringene i konsesjonsregler oftere enn tidligere ikke overført en ny eier ved dødsfall. I flere tilfeller blir eiendommen stående på arvingene, det kan skje i flere generasjonsledd. Det medfører at det kan bli vanskelig å få aksept fra alle deleiere til å benytte eiendommen som jaktområde.

Hjorteviltets utbredelse har også økt utover landet. Det medfører at jakt foregår på nye områder der det ikke er lange tradisjoner med storviltjakt.

Med sammensatte grunneierforhold og manglende tradisjoner høsting av naturen er det lett å forstå at grunneiere ikke følger opp forskrift om hjorteviltforvaltning. Derfor mener vi viltforvaltningen i ny lov om jakt og fangst må ha mulighet til å overstyre grunneiers enerett til jakt.

Noen av de samme årsaker gjør seg gjeldene for bestandsregulering. Driveplikten i skogloven er fjernet. For mange mindre eiendommer er vedhogst til eget bruk eneste utnyttelse av skogen. Rett til deltagelse i jaktlag er også en viktig årsak for mange til å eie landbruksareal. Diskusjonene om bestandsstørrelse blir derfor gjerne på jaktens premisser og ikke på beitegrunnlag og annen negativ samfunnspåvirkning som påkjørsler og hjortevilt i eller nært boligområder. Utarbeidede bestandsplaner har sjelden et måltall for uakseptabelt antall påkjørsler. Det må være en avveining av påførte kostnader for samfunnet i form av påkjørsler sett opp mot noen grunneieres rett til å opprettholde store bestander av hjortevilt.

Likestilt aksept for bruk av «løs på drevet halsende hund» og spiss hunder til rovviltjakt i Norge.

Støverjakt eller jakt med bruk av drivende hund (def: løs på drevet halsende hund) med de Nordiske støverrasene har lang tradisjon i Norge og har vist seg å være en av de sikreste metodene for uttak og beskatning av røddrev, hare, rådyr og hjort da metoden kan beskatte alle individer av arten og jaktmetoden er styrbar på individ i perioden hvor sporsnø er tilgjengelig men også ved synsobservasjon av rett individ.

Forklaring til dette er at hunden kan slippes på sporet av et bestemt individ og dermed sikre at rett individ blir felt. En drivende hund kan ta opptil 24 timer gamle spor og spore seg frem til ligge/hvileplassen til viltet. Deretter vil den følge viltet med taktfast los og hastighet. Avstanden mellom viltet og den drivende hunden vil variere etter hastighet og terreng - mellom 5-15 minutter i avstand mellom viltet og den drivende hunden er normalen sett ut fra opplysninger i jaktprøveprotokollene.

All erfaring viser at jaktmetoden er mindre «stressende» for viltet da det vil justere avstanden til den drivende hunden ved å utnytte terrenget slik at hunden vil følge sporet lengre bak med

taktfast losføring. Dette gir det jagede viltet mulighet til å vite hvor lang avstand det er foran den drivende hunden til enhver tid.

De drivende hundene er spesialister på sitt viltslag – en revehund preges kun på rev og vil jage kun rev og likeledes en harehund eller en rådyr/hjortehund.

Dette sikrer at den drivende hunden ikke vil jage feil viltart.

De Nordiske støverrasene er alle registrert i NKK (Norsk kennel klubb) og kan dermed bedømmes på jaktprøve, noe som sikrer at de har riktige jaktegenskaper og oppførsel under jakt.

Historisk sett så er jo ikke ulv eller bjørn en ny art i Norge men om vi ser på når den «moderne jegeren» begynte å benytte seg av drivende hunder som var på slutten av 1800 tallet så var det lite eller ingen av disse viltartene i Norge og den drivende hunden ble så preget på hare eller rev.

Når det ble åpnet for kvotejakt på gaupe har bruk av «løs på drevet halsende hund» vist seg å være den mest effektive metoden både med tanke på uttak av rett individ og tidseffektivitet i antall nedlagte jakttimer som trengs for felling.

Ulv og bjørn - Skadefellingslag og SNO har med stort hell benyttet seg av «løs på drevet halsende hund» og spesielt i barmarkperioden har det vist seg å være den mest effektive og sikre fellingsmetoden av riktig individ.

Bruk av «løs på drevet halsende hund» på ulv, bjørn og jerv i Sverige og Finland viser til samme gode erfaringer når det gjelder felling av riktig individ og lite påført stress på viltet og er blitt den jaktmetoden som benyttes mest.

Hvert år drar Norske jegere og hundeførere til Sverige og Finland for å jakte ulv og bjørn med sine drivende hunder.

Dette har gjort at vi i Norge begynner å få en andel drivende hunder som allerede har de riktige egenskaper på ulv og bjørn.

Vi mener vi må se til de erfaringer som er gjort i Sverige og Finland som er synonyme med de erfaringer som våre skadefellingslag og SNO har gjort ved bruk av «løs på drevet halsende hund» og åpne for bruk drivende hunder på alle store rovilt i Norge.